

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 5Co/258/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614203924  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8614203924.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu, v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom 150 57 Praha 5, Radlická 333/150, zastúpená Mgr. Lenkou Heřmánkovou, usadeným euroadvokátom, Košická 56, 821 08 Bratislava, proti žalovanému Q. Z., K.. XX.X.XXXX, O. XXX XX Z. XX, o zaplatenie 70.834,98 Kč s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 2C/158/2014 - 50 zo dňa 26.11.2014, v spojení s opravným uznesením č.k. 2C 158/2014-71 zo dňa 27.09.2016 takto

### rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti okrem úrokov z úveru za čas do 26.8.2013, poplatkov vo výške 2.279,25 Kč a výroku o trovách konania v spojení s opravným uznesením č.k. 2C/158/2014-71 zo dňa 27.09.2016.

Zrušuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby čo do úroku z úveru za čas do 26.08.2013, poplatkov vo výške 2.279,25 Kč a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 2C/158/2014-50 zo dňa 26. novembra 2014 súd 1. inštancie rozhodol tak, že I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 54.359,82 Kč s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 27.8.2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. III. Uviedol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Petra Olejára do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Z dôvodu, že sa súd prvej inštancie dopustil chyby v písaní, v danom prípade sa súd 1.inštancie dopustil chyby v písaní, keď v písomnom vyhotovení rozsudku vo výroku III. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Petra Olejára do 3 dní od právoplatnosti rozsudku bez toho, aby uviedol presnú sumu, odvolací súd uznesením č.k. 5Co 267/2015-69 zo dňa 23.08.2016 vrátil vec súdu prvej inštancie na postup podľa § 224 Civilného sporového poriadku. Následne súd prvej inštancie uznesením č.k. 2C 158/2014-71 zo dňa 27.09.2016 opravil III. výrok rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 26. novembra 2014 č.k. 2C/158/2014-50 tak, že správne má zniet: Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 616,66 eura na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Petra Olejára do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie § 1, 3 písm. a/, písm. b/ zák. č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere a ust. § 261 ods. 3 písm. d/, § 262 ods. 4, § 497, § 503 ods. 1, § 504 ods. 1 Obchodného zákonníka č. 513/1991 Sb. Ust. § 52 ods. 1, 2 a 3, § 565 ods. 1 a § 517 ods. 2 zák. č. 40/1964 Sb. (Občanský zákoník) a ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Sb.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že vykonaným dokazovaním mal preukázať, že strany sporu uzatvorili dňa 23.2.2011 spotrebiteľskú zmluvu. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je zmluvou typovou a žalovaný pri uzavieraní a plnení zmluvy nejednal v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo v rámci samostatného výkonu povolania. Veriteľ (žalobca) je podnikateľom a predmet konania sa týka jeho podnikateľskej činnosti. Na základe úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 80.000,- Kč, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 1.939,- Kč vždy do 20. dňa v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 20.3.2011 a posledná dňa 20.2.2016. Úver bol poskytnutý s ročným úrokom vo výške 15,9 %. RPMN bola vo výške 22,45 %. Žalovaný predmetný úver splácal nepravidelne, preto žalobca listom zo dňa 27.8.2013 vyhlásil splatnosť úveru ku dňu 26.8.2013, pričom dlžná istina predstavovala sumu 54.359,82 Kč. Podľa názoru súdu žalovaný na základe zmluvy o úvere je povinný platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu. Následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Z uvedeného dôvodu má preto žalobca ako veriteľ právo na zaplatenie dohodnutého úroku u úveru iba do 26.8.2013, t. j. do dňa, kedy prehlásil úver za predčasne splatný s tým, že po tomto termíne žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania v súlade s ust. § 369 Obchodného zákonníka. Ako bolo uvedené, ku dňu 26.8.2013 dlžná istina predstavovala sumu 54.359,82 Kč, na zaplatenie ktorej bol žalovaný zaviazaný. Žalobcovi nie je možné priznať úroky z úveru v čase po splatnosti celého úveru, nakoľko tu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Z uvedených dôvodov bola v prevyšujúcej časti žaloba zamietnutá. Zároveň bol priznaný úrok z omeškania v zmysle cit. ust. Občianskeho zákonníka a Nariadenia vlády.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. Žalobca mal vo veci neúspech pomerne v nepatrnej časti, preto mu bola priznaná plná náhrada trov konania, ktorá pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku v sume 123,- Eur a z trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. V zmysle citovanej vyhlášky bola priznaná odmena za tri úkony právnej pomoci po 91,29 Eur (§ 10 ods. 1 AT), a to: prevzatie a príprava zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ AT), podanie žaloby (§ 13a ods. 1 písm. c/ AT), zastúpenie na pojednávanie dňa 26.11.2014 (§13a ods. 1 písm. d/ AT). Ďalej bol priznaný režijný paušál 3 x 8,04 Eur (§ 16 ods. 3 AT), cestovné výdavky na pojednávanie dňa 26.11.2014 z Prešova do Svidníka a späť, za autobusové spojenie 6,20 Eur, náhrada za stratu času 8 polhodín x 13,40 Eur, 20 % DPH v sume 82,27 Eur. Celkom boli priznané trovy konanie 616,66 Eur.

6. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca a to čo do výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti. Namietal, že sa domáhal podanou žalobou zaplatenia dlžnej čiastky vo výške 56.639,07 Kč, kapitalizovaného úroku vo výške 10.780,74 Kč, kapitalizovaného zákonného úroku z omeškania vo výške 3.415,17 Kč, úroku 15,90 % ročne zo sumy 54.359,82 Kč od 24.06.2014 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania zo sumy 56.639,07 Kč od 24.06.2014 do zaplatenia vo výške 8,05 % p.a. Žalovaný počas trvania zmluvného vzťahu so žalobcom neplnil svoje záväzky dohodnuté v zmluve o úvere a prestal splácať splátky, ku ktorým sa zaviazal. Preto bol žalobcom opakovane upozorňovaný prostredníctvom zaslaných upomienok a výziev na úhradu dlžných splátok. Žalovaný svoje záväzky však aj naďalej neplnil, preto žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru a uplatnením svojho nároku na súde. Súd prvej inštancie zamietol žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie kapitalizovaného úroku vo výške 10.780,74 Kč, zmluvného úroku vo výške 15,9 % ročne z čiastky 54.359,82 Kč, od 24.06.2014 do zaplatenia a poplatku vo výške 2.279,25 Kč, pričom v odôvodnení rozsudku sa s niektorými sumami vôbec nevyporiadal. Súd v odôvodnení uvádza, že žalobca má právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba do 26.08.2013, t.j. do dňa, kedy prehlásil úver za predčasne splatný. Žalobca poukázal na skutočnosť, že súd zaviazal žalovaného len na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 54.359,82 Kč s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 27.08.2013 do zaplatenia a úroky z úvery nepriznal. Preto sa žalobca domnieva, že v napadnutej časti je rozsudok zmätočný a nedostatočne odôvodnený. Súd zamietol žalobcovi aj dlžné poplatky vo výške 2.279,25 Kč a v dôvodoch neuviedol dôvod, pre ktorý nepriznal tieto poplatky žalobcovi, teda preto aj v tejto časti považuje žalobca rozsudok za zmätočný. Žalobca poukázal na to, že žalovanému bol v súlade s bodom 1.5 Zmluvy o úvere účtovaný za správu úveru mesačný poplatok vo výške 50 Kč. Zároveň žalovaný na základe bodu 1.8 zmluvy využil možnosť poistenia úveru, a v súlade s príhláškou k poisteniu bol žalovanému účtovaný mesačný poplatok za poistenie vo výške 118 Kč. Poistenie nie je povinné, a teda žalovaný si sám zvolil takúto doplnkovú službu. Žalovaný bol so všetkými poplatkami dopredu uzrozmienený a účtoval ich podľa aktuálneho platného sadzovníka poplatkov podľa bodu 4.4 obchodných podmienok pre ČSOB. Preto

navrhol žalobca rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

7. Odvolanie bolo žalovanému doručené na vyjadrenie dňa 11.5.2015. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

8. Odvolací súd pre zrozumiteľnosť rozhodnutia najskôr konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie správne rozhodol podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb. v znení zmien a doplnkov účinného do 30.06.2016), tak odvolací súd musel postupovať a vec posudzovať už podľa nových civilných procesných kódexov, a to zákona č. 160/2015 Z.z - Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), ktorý nadobudol účinnosť dňom 01.07.2016, pričom aplikoval ust. § 470 ods. 1 CSP s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie, teda Okresného súdu ostali zachované podľa ust. § 470 ods. 2 CSP.

9. Odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, teda vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žaloba bola zamietnutá a vo výroku o trovách konania spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v spojení s opravným uznesením v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenie rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 14.06.2017 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti je čiastočne dôvodné a čiastočne dôvodné nie je.

10. Dňa 23.2.2011 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o úvere č. 004099895R, na základe ktorej žalovanému poskytol úver vo výške 80.000,- Kč. Predmetný úver mal byť úročený pevnou úrokovou sadzbou vo výške 15,90 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala výšku 22,45 %. Žalovaný sa zaviazal predmetný úver splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 1.939,- Kč vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc od 20.3.2011 do 20.2.2016. Pre prípad, že by žalovaný nedodrжал termíny a výšky splátok alebo nesplatil ostatné peňažné záväzky vyplývajúce z predmetnej zmluvy, žalovaný a žalobca sa dohodli na úroku z omeškania so sadzbou vo výške stanovenej Nariadením vlády č. 142/1994 Sb. v platnom znení. Súčasťou zmluvy bola prihláška k poisteniu pre prípad smrti alebo plnej invalidity a pracovnej neschopnosti.

11. Výzvou zo dňa 12.3.2013 vyzval žalobca žalovaného k zaplateniu dlžnej čiastky vo výške 2.709,69 Kč najneskôr 22.3.2013 a zároveň ho upozornil, že v prípade, ak záväzok nevyrovná, pristúpi k vyhláseniu splatnosti celého záväzku z predmetnej zmluvy, prípadne k predloženiu dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov.

12. Dňa 27.5.2013 a 29.3.2013 zaslal žalobca žalovanému opakovanú výzvu k zaplateniu dlžnej čiastky. V prvom prípade vo výške 3.766,95 Kč a v druhom prípade vo výške 4.975,14 Kč.

13. Listom zo dňa 27.8.2013 žalobca zosplatnil celý úver ku dňu 26.8.2013 a zároveň ho vyzval k zaplateniu celej zostávajúcej čiastky, ktorá činí 60.384,44 Kč včítane príslušenstva a poplatkov do dňa 6.9.2013.

14. Z prehľadu splácania predmetného úveru (č. I. 20 až 26) je zrejmé, že ku dňu 26.8.2013, kedy bol zosplatnený celý úver dlžná istina predstavovala sumu 54.359,82 Kč, dlžné úroky 3.624,53 Kč, úroky z omeškania 120,84 Kč, dlžné poplatky 2.279,25 Kč.

15. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti, ktorou uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 54.359,82 Kč s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 27.08.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V tejto časti rozsudok napadnutý nebol a nadobudol právoplatnosť. Ďalším výrokom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania. Čo do týchto dvoch výrokov je podané odvolanie zo strany žalobcu.

16. Odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že nie je možné priznať žalobcovi úroky z úveru v čase po splatnosti celého úveru, nakoľko tu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Správne teda súd prvej inštancie rozhodol, pokiaľ žalobu v časti kapitalizovaného zmluvného úroku za čas po 26.08.2016 zamietol. Odvolací súd nemá dôvod stotožniť sa s odvolacími námietkami žalobcu spochybňujúcimi postup súdu prvej inštancie poukazujúc na rozhodnutia súdov z roku 2012 a z roku 2013. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na novšie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, sp. zn. 5Co 403/2015 zo dňa 22.11.2016, sp. zn. 17Co 127/2016 zo dňa 22.11.2016 a sp. zn. 19Co 192/2016 zo dňa 30.03.2017, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje.

17. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach, teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba

postupne, teda v splátkach vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania platí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istiny úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justikuje nárok dodávateľa za úroky, ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty, získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Inak je to pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru, keď veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie práva na dispozíciu zistenú istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. V tom spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Zásadným, podľa názoru odvolacieho súdu je, že v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným a určujúcim pravidlom ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády ČR č. 142/1994 Sb.

18. Preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti okrem úrokov z úveru za čas do 26.08.2016, poplatkov vo výške 2.279,25 Kč a výroku o trovách konania, v spojení s opravným uznesením č.k. 2C 158/2014-71 zo dňa 27.09.2016 podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. Nezávislosť rozhodovania súdov sa musí uskutočňovať v ústavnom a v zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 ods. 1 a násl. Ústavy SR a z čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Jedným z týchto princíпов, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdu svoje rozhodnutie odôvodniť, a to spôsobom zakotveným v § 157 ods. 2 OSP (teraz § 220 ods. 2 CSP). Preto z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Povinnosťou súdu je vždy taktiež dostatočným a rozumným spôsobom vyrovnáť sa s argumentmi sporových strán, ktoré môžu mať vplyv na jeho rozhodnutie. Neznamená to však, že súd musí rozhodnúť v súlade so skutkovým a právnym názorom tej, ktorej strany, postačuje, že sa s jej argumentmi vo svojom rozhodnutí ústavne akceptovateľným spôsobom vyrovná.

20. Možno prisvedčiť žalobcovi, že súd prvej inštancie vyslovil závery čo do priznania úroku z úveru za čas do 26.08.2016 tak, že žalobca ako veriteľ má právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba do 26.08.2013, t.j. do dňa, keď prehlásil úver za predčasne splatný s tým, že po tomto termíne žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania v súlade s ust. § 369 Obchodného zákonníka. Napriek tomu žalobu i čo do úroku z úveru za čas do 26.08.2016 zamietol. Zároveň možno prisvedčiť žalobcu, že zamietnutie žaloby čo do poplatkov vo výške 2.279,25 Kč nijako neodôvodnil. Teda právne závery súdu prvej inštancie v tejto časti nie sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami, resp. právne závery súdu prvej inštancie z žiadnej možnej interpretácie odôvodnenia napadnutého rozsudku v tejto časti nevyplyvajú. V dôsledku toho je nutné odôvodnenie napadnutého rozsudku čo do úrokov z úveru za čas do 26.08.2016 a poplatkov vo výške 2.279,25 Kč považovať za nepreskúmateľné. Keďže trovy konania sú súvisiacim výrokom aj k časti výroku, ktorá bola odvolacím súdom zrušená, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby čo do úroku z úveru za čas od 26.08.2013, poplatku vo výške 2.279,25 Kč a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Úlohou súdu prvej inštancie tak bude znova vo veci konať, riadne vykonať dokazovanie, vyporiadať sa s v tomto rozhodnutí vytýkanými nedostatkami, argumentáciou strán sporu a následne vo veci znova rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite v zmysle zásad uvedených teraz už v § 220 ods. 2 CSP odôvodniť.

23. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.